

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: ...-...-.../...-...

Датум: 29.09.2020.године

Београд

Високи савет судства, у саставу: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Бранислава Горавица, Александар Пантић, Саво Ђурђић, Иван Јовичић, Матија Радојичић и Славица Милошевић Газивода, изборни чланови Високог савета судства из реда судија, на основу члана 13 став 1 алинеја 11 Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“, бр.116/08, 101/10, 88/11 и 106/15), члана 91 и 98 Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр.116/08, 58/09, 104/09, 101/10, 8/12, 121/12, 124/12, 101/13, 117/14, 40/15, 63/15, 106/15, 63/16 и 47/17), члана 37 и 38 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова („Службени гласник РС“, бр.41/15) и члана 7 став 1 тачка 5 Пословника о раду Високог савета судства („Службени гласник РС“, бр.29/13, 4/16, 96/16, 24/17, 7/18 и 69/18), одлучујући о жалби заменика Дисциплинског тужиоца Високог савета судства и о жалби заступника АА, судије Прекршајног суда у ..., Жарка Вујовића адвоката из, изјављене против решења Дисциплинске комисије Високог савета судства бр....-...-.../...-... од 03.07.2020. године, на седници Високог савета судства одржаној дана 29.09.2020. године, једногласно је донео

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе заменика Дисциплинског тужиоца Високог савета судства и заступника АА, судије Прекршајног суда у ..., Жарка Вујовића, адвоката из, као неосноване и потврђује се решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 03.07.2020. године.

Образложење

Решењем Дисциплинске Комисије Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 03.07.2020. године, усвојен је предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број:....-...-.../...-... од 30.01.2020.године, против АА, судије Прекршајног суда у ... и судија је оглашен одговорним,

Зато што је у временском периоду од 04.07.2018. године до 20.12.2018. године кршио у већој мери етичке принципе Етичког кодекса („Службени гласник РС“, бр. 96/2010 од 14.12.2010. године) којих се као судија морао придржавати, па је поступио супротно принципу стручности и одговорности из тачке 3 Етичког кодекса који

прописује да судија треба да поседује теоријско и практично знање и вештине потребне за одговорно, стручно и ефикасно вршење судијске функције, на тај начин што је:

- У предметима Прекршајног суда у ... пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр.../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр.../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр.../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр.../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр. .../...), поступајући по захтевима за покретање прекршајног поступка који су поднети у периоду од 17.10.2016. године до 01.03.2018. године од стране Полицијске управе ... против више лица због прекршаја из члана 332 став 1 тачка 8 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 332 став 1 тачка 100 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, након што су у овим предметима донета решења о покретању или о прекиду прекршајних поступака (у предмету под пословним бројем Пр.бр.../... – стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр.../...), судија АА је по ступању на снагу Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима (Службени гласник РС број 24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године) у временском периоду од 04.07.2018. године до 20.12.2018. године у овим предметима у поновном поступку доносио решења којима се Прекршајни суд у ... оглашавао стварно ненадлежним за вођење прекршајних поступака и списе предмета достављао Полицијској управи ..., након што је доносио решења којима се обустављају прекршајни поступци са образложењем да Прекршајни суд у ... није стварно надлежан за вођење ових прекршајних поступка услед измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а Прекршајни апелациони суд одлучујући по жалбама Полицијске управе ... укинуо ова решења и списе вратио Прекршајном суду у ... на поновни поступак и одлучивање, иако му је морало бити познато да се Уставни суд већ изјашњавао у вези сукоба надлежности између Полицијске управе ... и Прекршајног суда ... решењем III У-.../... од 15.09.2016. године којим је као стварно надлежан суд одређен Прекршајни суд у ..., након чега је Полицијска управа ... у овим предметима подносила захтеве за решавање сукоба надлежности Прекршајном апелационом суду, који се у том контексту оглашавао стварно ненадлежним за решавање сукоба надлежности и списе предмета уступао Уставном суду с обзиром да се ради о сукобу надлежности између органа управе и суда, да би након тога Уставни суд Србије у овим предметима донео решења којима је одређено да је за вођење прекршајног поступка због прекршаја из члана 332 став 1 тачка 8 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 332 став 1 тачка 100 Закона о безбедности саобраћаја на путевима надлежан Прекршајни суд у ...,

- чиме је извршио дисциплински прекршај кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама у вези тачке 3 Етичког кодекса и изречена му је дисциплинска санкција умањење плате у износу од 20% на период од 6 (шест) месеци.

Против решења Дисциплинске комисије жалбу су изјавили заменик Дисциплинског тужиоца Високог савета судства и заступник АА, судије Прекршајног суда у ..., Жарко Вујовић адвокат из

Заменик Дисциплинског тужиоца Високог савета судства у жалби је навео да оспорено решење Дисциплинске комисије побија у делу одлуке о изреченој дисциплинској санкцији.

У жалби заменик дисциплинског тужиоца Високог савета судства наводи да је наведена одлука Дисциплинске комисије неправилна у погледу одлуке о изреченој дисциплинској санкцији, те да је изречена дисциплинска санкција умањење плате у износу од 20 % за период од 6 (шест) месеци почев од правноснажности решења неадекватно одређена. У жалби се истиче да је Дисциплинска комисија Високог савета судства као олакшавајуће околности ценила то што се судија АА први пут јавља пред дисциплинским органима и да раније није дисциплински кажњаван, док је као отежавајуће околности ценила бројност предмета у којима је доносио незаконите одлуке и да је наступила застарелост вођења прекршајног поступка неоправданим одуговлачењем поступка. Заменика дисциплинског тужиоца Високог савета судства у жалби истиче да изречена дисциплинска санкција није сразмерна тежини извршеног дисциплинског прекршаја, степену одговорности судије и посебно последицама које су наступиле. Ово из разлога што Дисциплинска комисија није дала адекватан значај отежавајућим околностима (имајући у виду да се ради о изузетно великом броју предмета у којима је наступила застарелост вођења прекршајног поступка услед доношења незаконитих одлука и неоправданог одуговлачења поступака од стране судије АА), а из свих околности предметног случаја и расположивих доказа произилази као несумњиво да је судија свесно и вољно доносио предметне незаконите одлуке, да је знао да својим поступањем одуговлачи предметне поступке и да ће доћи до наступања застарелости поступака, односно да је свесно и вољно поступао супротно принципу стручности и одговорности из тачке 3 Етичког кодекса. Заменик дисциплинског тужиоца Високог савета судства, у жалби истиче да је погрешан закључак Дисциплинске комисије да ће се изреченом дисциплинском санкцијом умањење плате у износу од 20 % за период од 6 (шест) месеци почев од правноснажности решења у потпуности остварити сврха дисциплинских санкција и да ће иста довољно утицати на судију да коригује своје понашање и да убудуће достојно обавља судијску функцију, те да је дисциплинска санкција неадекватно ниско одређена.

У жалби се предлаже да Високи савет судства преиначи решење Дисциплинске комисије Високог савета судства бр. ...-...-.../...-... од 03.07.2020. године и да судији АА изрекне дисциплинску санкцију умањење плате у износу од 50% за период од 1 (једне) године почев од правноснажности решења.

Заступник АА, судије Прекршајног суда у ..., Жарко Вујовића, адвокат из у жалби је навео да оспорено решење побија због битне повреде одредби ЗКП, погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног закона и одлуке о дисциплинској казни. У жалби се истиче да је Дисциплинска комисија начинила битну повреду одредби ЗКП, прописана одредбом члана 36. став 2. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова у вези са чланом 2. Правилника и чланом 438. став 1. тачка 8. и 9. Законика о кривичном поступку, јер

решењем није потпуно решена оптужба и решењем је оптужба прекорачена. Даље се у жалби истиче да чињенични опис који је Дисциплински тужилац у предлогу навео, Дисциплинска комисија није за део поступања за који је нашла да је наступила застарелост вођења дисциплинском поступка, није одбила, па како оптужба није решена, ни у објашњењу нити пак у изреци, стога је приликом доношења оспореног решења начињена апсолутна повреда одредби Законика о кривичном поступку. Комисија је за изостављени део из решења требала да решењем утврди да нема места вођења дисциплинског поступка, односно да одбије предлог Дисциплинског тужиоца за вођење поступка, сходно одредби члана 34. став 1. тачка 1. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова. У жалби се наводи да је комисија начинила битну повреду одредби Законика о кривичном поступку, прописана одредбом члана 36. став 2. Правилника у вези са чланом 2 Правилника и чланом 438. став 2. тачка 2. Законика о кривичном поступку, јер решење односно изрека је противречна сама себи и разлозима решења, а решење нема уопште разлога о чињеницама које су предмет доказивања јер су наведени разлози у оспореном решењу нејасни и у знатој мери противречни, јер о битним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима одлуке о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника, због чега није могуће испитати законитост и правилност решења. Оспорено решење је потпуно противуречно, нејасно и не садржи битне елементе овог поступка који је комисија спровела, те се стога не може проверити законитост донетог решења. Заступник судије у жалби истиче да је у уводу оспореног решења испод ознаке предмета навео да је рочиште одржано дана 03.07.2020 године, док у уводу решења у предпоследњој реченици наводи да је решење донето 07.07.2020. године, из ког разлога се не може утврдити ког датума је одржано рочиште у овој правној ствари. Такође је комисија погрешила и податке приликом идентификације пријављеног судије, јер је навела погрешно место рођења и погрешну годину рођења судије. У жалби се наводи да комисија није навела доказе које је извела током овог поступка, нити је исте навела у оспореном решењу, због чега се не може проверити исправност изведених доказа нити како их је комисија ценила приликом доношења оспореног решења. Заступник судије у жалби даље наводи да комисија није извршила увид у оригиналне дисциплинске предмете како је то наведено у решењу, већ је извршила увид у фотокопије дела предмета који су предмет овог поступка. Жалбом се указује да је комисија одбила предлог одбране да се изврши увид у оригиналне предмете Прекршајног суда у ..., и да притом није дала разлоге за одбијање овог предлога. Даље се у жалби наводи да приликом почетка рочишта, пријављени судија није поучен о правима која му припадају у овом поступку, јер председник Дисциплинске комисије судију није поучио о његовим правима сходно одредби члана 36. став 2. Правилника у вези са чланом 2. Правилника и чланом 8. и 68. Законика о кривичном поступку, што представља апсолутну битну повреду одредби поступка. На почетку рочишта комисија је одмах дала реч заступнику предлога за вођење дисциплинског поступка и након тога је комисија почела саслушање судије, а да пре тога није дала могућност заступнику судије и судији да изнесу уводна излагања и предлоге, те на инсистирање заступника судије а након саслушања судије, председник комисије је дала право заступнику судије на уводно излагање и предлагање доказа и правцу утврђивања битних чињеница. У жалби се наводи да је нејасно за који дисциплински прекршај је пријављени судија оглашен одговорним, за дисциплински

прекршај из члана 90. Закона о судијама у вези тачке три Етичког кодекса, или за кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери. Нејасно је шта је комисија хтела да каже својом изреком, па како је најасна одлука то се не може проверити њена законитост. У жалби се даље наводи да је комисија сама променила чињенични опис и то у делу времена извршења дисциплинског прекршаја у чињеничном опису којим се описује радња извршења дисциплинског прекршаја, при навођењу предмета у којима се сматра да је пријављени судија погрешно и у опису радње пријављеног судје у тим предметима. Комисија није надлежна нити овлашћена за овако поступање, већ је везана искључиво чињеничним описом радње извршења дисциплинског прекршаја из предлога за покретање дисциплинског поступка сходно одредби члана 420. Законика о кривичном поступку, те је на овај начин учињена апсолутно битна повреда Законика о кривичном поступку, због чега другостепени орган треба да укине незаконито оспорено решење и предмет врати комисији на поновни поступак и одлучивање. У жалби се наводи да предлог за покретање дисциплинског поступка не садржи сва битна обележја дисциплинског прекршаја који се судији ставља на терет. Сваки дисциплински прекршај мора бити у чињеничном опису са свим елементима, мора се навести време извршења дисциплинског прекршаја, место извршења, радње из којих произилази дисциплински прекршај, начин извршења, а поред свих објективних елемената исти мора да садржи и субјективне елементе дисциплинског прекршаја. У жалби се даље наводи да је Дисциплински тужилац у предлогу навео за чињенични опис у тачки један као време извршења дисциплинског прекршаја период од 22.02.2018. године до 20.12.2018. године, а за радње описане у тачки два период од 17.10.2016. године до 01.02.2018. године. Како је комисија самоиницијативно изменила радњу извршења прекршаја за период од 04.07.2018. године до 20.12.2018. године, то није утврдила време извршења дисциплинског прекршаја јер је пријављени судија у предметима који су наведени у чињеничном опису, доносио решења у различитим периодима, у односу на сваки од прекршајних предмета, те је стога требало да се наведе време извршења дисциплинског прекршаја за сваки појединачни предмет. Жалбом се указује да су Дисциплински тужилац и Дисциплинска комисија радње у поступању пријављеног судије квалификовале као дисциплински прекршај кршење Етичког кодекса у већој мери из члана 90. став 1. алинеја 18. Закона о судијама у вези тачке 3. Етичког кодекса, које су извршене у периоду од 04.07.2018. године до 20.12.2018. године, па како је оспорено решење донето дана 03.07.2020. године, то је очигледно наступила застарелост вођења овог поступка, с обзиром да се пријављеном судији ставља на терет само једно дело за временски период, те тумачећи закон у корист пријављеног судије, сматра се да је време извршења наступило првом радњом која је извршена 04.07.2020. године, то је у смислу одредбе члана 94. став 4. Закона о судијама наступила застарелост вођења дисциплинског прекршаја, те је комисија по службеној дужности требала да донесе решење о одбијању предлога за вођење дисциплинског прекршаја. Жалбом се указује да Дисциплинска комисија није надлежна да цени законитост одлука судова и то Прекршајног суда у ... и Прекршајног апелационог суда, с обзиром да је судија везан у свом раду законом и уставом и да се мора у раду кретати на тој релацији. Законитост је оно што судија мора у сваком трену да има у виду и да се тога придржава, те да се пријављени судија поступајући у наведеним прекршајним предметима управо кретао на релацији законског поступања. Основни принцип у сваком деликтном поступку је принцип примене блажег закона према окривљеном, који је у конкретном случају

прописан одредбом члана 6. Закона о прекршајима. Пријављени судија је комисији приликом саслушања објаснио да је поступајући по наведеним прекршајним предметима применом одредбе члана 6. Закона о прекршајима, применио повољнији закон према окривљенима због чега је доставио предмете Полицијској управи ... ради изрицања мандатне казне, које поступање пријављеног судије никако не може бити недозвољено или незаконито. Жалбом се даље указује да комисија није извршила увид у оригиналне предмете у којима је пријављени судија поступао, те стога није утврдила чињеницу да пријављени судија од момента објављивања Одлуке Уставног суда па надаље у тим врстама предметима није доносио одлуке којим се оглашавао стварно ненадлежним већ је у предметима наставио поступак и исти окончавао одлуком. Доношењем одлуке Уставног суда не упознају се све институције и лица, већ је потребно да се одлука изради у писаном обилку и презентује у правном саобраћају, те након тога се учесници и други органи могу упознати како би поступали по истој. Комисија није утврдила ову чињеницу када је одлука Уставног суда Републике Србије на коју се комисија позива у свом решењу, објављена у Службеном гласнику, нити је утврдила када се пријављени судија упознао са наведеном одлуком. Заступник судије посебно у жалби истиче да се пријављени судија приликом доношења одлука у прекршајним предметима у којим је поступао на основу општег правног начела-начело примене блажег закона, те и да је погрешно он се у свему придржавао позитивним прописа и заступао своје мишљење и став у погледу одређеног правног питања, што није недозвољено већ је то право судије приликом примене материјалних прописа. Жалбом се даље указује да је комисија извела погрешан закључак да се не ради о дисциплинском прекршају чињењем већ о дисциплинском прекршају нечињењем. Из самог чињеничног описа може се утврдити да је пријављени судија у свим предметима поступао односно доносио одлуке у складу са позитивним прописима, али такве одлуке су у појединим фазама од стране другостепеног суда укидане и враћене пријављеном судији на поновно одлучивање, стога је напред изнет закључак комисије погрешан јер се ради о дисциплинском прекршају чињењем, због чега је оспорено решење противуречно изведеним доказима. Жалбом се указује да субјективни елемент дисциплинског прекршаја који је стављен на терет пријављеном судији није описан, с обзиром да се за овај дисциплински прекршај одговара за умишљај, који комисија није описала у чињеничном стању. Комисија у свом решењу није образложила зашто поједине доказе није усвојила, чиме је начинила битну повреду Законика о кривичном поступку. Такође Дисциплинска комисија није оспореним решењем одлучила ни о трошковима дисциплинског поступка. Жалбом се указује да ниједном радњом није доказано да је до застарелости прекршајних поступака које је водио пријављени судија дошло до застарелости вођења прекршајних поступака кривицом пријављеног судије, већ је до застарелости дошло радњом Полицијске управе у ..., с обзиром да су предмети касно достављени Прекршајном суду у ... на поступање као и радњом Прекршајног апелационог суда, јер није донео ваљану одлуку након првог пријема предмета. Жалбом се предлаже да другостепени орган усвоји жалбу, укине ожалбено решење и да списе врати Дисциплинској комисији Високог савета судства на поновно одлучивање.

Високи савет судства је о поднетим жалбама одлучивао у смислу одредбе члана 13. став 1. алинеје 11. Закона о Високом савету судства, члана 98. Закона о судијама, као и члана 37. и 38. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, па је нашао да су жалбе заступника судије и заменика

Дисциплинског тужиоца Високог савета судства неосноване због чега је исте одбио и потврдио решење Дисциплинске комисије број: ...-...-.../...-... од 03.07.2020. године.

Наиме, из списка Дисциплинске комисије број: ...-...-.../...-... је утврђено да је Дисциплинска комисија у спроведеном дисциплинском поступку извела доказе предложене од стране Дисциплинског тужиоца, заступника судије и судије против кога је поднет предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 30.01.2020. године, због извршења дисциплинског прекршаја из члана 90. став 1. алинеје 18. Закона о судијама у вези тачке 3. Етичког кодекса, те оценом доказа, утврдила да у радњама судије против кога је поднет предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства, постоје елементи дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90. став 1. алинеја 18. Закона о судијама у вези тачке 3. Етичког кодекса с обзиром да су остварени како објективни тако и субјективни елементи дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90. став 1. алинеја 18. Закона о судијама у вези са тачком 3. Етичког кодекса, односно да је судија несавесно вршио судијску функцију.

Као разлоге за донету одлуку Дисциплинска комисија је навела:

Имајући у виду изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак и његовог заступника, Дисциплинска комисија налази да су у овој дисциплинској ствари спорне све чињеничне и правне околности. С обзиром да је Дисциплински тужилац као време извршења дисциплинског прекршаја навео временски период од 22.02.2018. године до 20.12.2018. године за обе групе предмета Прекршајног суда у ... којима је био задужен судија против кога се води дисциплински поступак, те да није за сваки предмет навео време предузимања процесних радњи од стране судије односно време доношења спорних решења, као ни време наступања застарелости вођења прекршајног поступка и да је заступник судије у свему оспорио чињенично стање наведено у службеној белешци коју је сачинио Дисциплински тужилац Високог савета судства након извршеног увида у оригиналне списе предмета Прекршајног суда у ..., то је Дисциплинска комисија најпре извршила увид у фотокопије свих предмета Прекршајног суда у ... који су достављени Комисији од стране Дисциплинског тужиоца и које супротна страна у дисциплинском поступку није оспорила, како би најпре утврдила да ли је наступила застарелост вођења дисциплинског поступка против судије Прекршајног суда у ... АА.

У конкретном случају судији је стављен на терет дисциплински прекршај извршен чињењем односно доношењем одговарајућих решења, а не нечињењем, односно пропуштањем извршења процесних радњи које је био обавезан да изврши, тако да застарелост вођења дисциплинског поступка настаје протеком 2 године од извршене процесне радње која представља радњу дисциплинског прекршаја. С обзиром да је Дисциплинска комисија одржала рочиште дана 03.07.2020. године на коме је донела одлуку, то је за све процесне радње предузете од стране судије против кога се води дисциплински поступак пре 03.07.2018. године наступила застарелост вођења дисциплинског поступка.

Увидом у фотокопију списка предмета Прекршајног суда у ... утврђује се да је судија АА поступао по захтевима за покретање прекршајног поступка који су поднети у периоду од 17.10.2016. године до 01.03.2018. године од стране Полицијске управе ...

против више лица због прекршаја из члана 332 став 1 тачка 8 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 332 став 1 тачка 100 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, што судија и његов заступник нису оспорили као предмет вођења прекршаја. Неспорно је да је дана 03.04.2018. године ступио на снагу Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима (Службени гласник РС број 24/18 од 26.03.2018. године). Предмет дисциплинског поступка је 38 таквих судских предмета са одговарајућим пословним бројевима наведеним у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка (с тим што се код навођења старог броја за предмет Пр.бр. .../... поткрала очигледна грешка у куцању, као и код навођења старог пословног броја за предмет .../..., што је Дисциплинска комисија исправила).

Дисциплински тужилац је у диспозитиву поднетог предлога за вођење дисциплинског поступка изнео тврдњу да је ПУ ..., након што је судија АА у свим предметима доносио решења о стварној ненадлежности Прекршајног суда у ..., подносила захтеве за решавање сукоба надлежности Прекршајном апелационом суду, који се оглашавао стварно ненадлежним за решавање сукоба надлежности и списе уступао Уставном суду с обзиром да се ради о сукобу надлежности између органа управе и суда, да би након тога Уставни суд Србије у овим предметима доносио решења којима је одређено да је за вођење прекршајног поступка због прекршаја из члана 332 став 1 тачка 8 и члана 332 став 1 тачка 100 Закона о безбедности саобраћаја на путевима надлежан Прекршајни суд у Међутим, наведене тврдње Дисциплинског тужиоца нису утемељене у поднетим доказима односно у фотокопијама списка прекршајних предмета будући да само у предметима Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../... и Пр.бр.../..., постоје одлуке Прекршајног апелационог суда и Уставног суда, док у осталим предметима нема доказа о даљем кретању предмета након доношења решења о стварној ненадлежности Прекршајног суда у Следствено томе, предмет разматрања Комисије је поступање судије у 17 предмета које се односе на прекршаје из области саобраћаја.

Из поменуте групе предмета која се односи на прекршај из области Закона о безбедности саобраћаја на путевима Дисциплинска комисија је изоставила предмет Пр.бр.../... у коме је решење о стварној ненадлежности донето 20.03.2019. године, јер наведено време није обухваћено предлогом за вођење дисциплинског поступка као време извршења дисциплинског прекршаја.

У свим осталим набројаним предметима постоје решења које је донео судија против кога се води дисциплински поступак којим се Прекршајни суд у ... оглашавао стварно ненадлежним за вођење прекршајних поступака за наведене прекршаје из Закона о безбедности саобраћаја на путевима и сва решења су донета током новембра 2018. године. Дана 09.11.2018. године решења са том садржином донета су у предметима Пр.../... (у питању су одлуке под старим пословним бројевима), Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../... и Пр.бр.../.... Дана 02.11.2018. године решења такве садржине су донета у предметима Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../... и Пр.бр.../.... Дана 06.11.2018. године су донета решења у предмету Пр.бр.../... и Пр.бр.../.... Дана 13.11.2018. године решење идентичне садржине је донето у предметима Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../... и Пр.бр.../... (под старим пословним бројевима).

Следствено томе, у назначених 16 предмета у којима постоје одлуке Уставног суда којима је у поступку решавања сукоба надлежности одредио Прекршајни суд у ... као стварно и месно надлежан, није наступила застарелост вођења дисциплинског поступка, па је предмет расправљања у дисциплинском поступку да ли је доношењем наведених решења којима се Прекршајни суд у ... огласио стварно ненадлежним за вођење прекршајног поступка и списе предмета доставио Полицијској управи ... судија против кога се води дисциплински поступак повредио одредбе Етичког кодекса у већој мери и да ли је некоректно поступао према учесницима у поступку, као и да ли је услед несавесног рада судије дошло до застаревења предмета, и тиме остварио елементе бића дисциплинског прекршаја за који се терети.

Најпре, што се тиче навода Дисциплинског тужиоца из диспозитива предлога за вођење дисциплинског поступка да је услед предузетих радњи судије АА дошло до наступања апсолутне застарелости вођења прекршајних поступака у наведеним предметима, јер је од учињених прекршаја протекло више од 2 године, Дисциплинска комисија је пошла од тога, а што се утврђује увидом у фотокопије списка прекршајних предмета, да у само 4 предмета постоје решења у којима је утврђена апсолутна или релативна застарелост вођења прекршајног поступка, у предмету Пр.бр..../... од 31.07.2019.године, Пр.бр..../... од 23.07.2019.године, Пр.бр..../... од 06.08.2019.године и Пр.бр..../... од 06.08.2019.године.

Дакле, време застарелости вођења прекршајног поступка, као квалификаторна околност за постојање тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама, није обухваћено временом извршења дисциплинског прекршаја који је опредељен на период од 22.02.2018.године до 20.12.2018.године, већ знатно превазилази тај временски период. Осим тога, у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка нису наведени ни законски елементи тешког дисциплинског прекршаја у виду озбиљног поремећаја у вршењу судске власти или обављања радних задатака у суду или тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство. Тежак дисциплински прекршај постоји ако су услед извршења дисциплинског прекршаја из става 1 члана 90 Закона о судијама остварене наведене законске последице, а нарочито ако је, између осталог, последица наступила застаревашем предмета због несавесног рада судије. Следствено томе, будући да за сваки судски предмет у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка чињенично није наведено наступање застарелости вођења прекршајног поступка, те да из изведених доказа произилази да застарелост није наступила у опредељеном времену извршења дисциплинског прекршаја, нити су у предлогу за вођење дисциплинског поступка наведени законски елементи тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама, Дисциплинска комисија је разматрала да ли су у радњама судије остварени елементи основних дисциплинских прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 9 и 18 Закона о судијама, док је наступелу застарелост вођења прекршајног поступка ценила као околност од значаја за одлуку о дисциплинској санкцији.

Ценећи све изведене доказе појединачно и у међусобној вези Комисија налази да има места дисциплинској одговорности судије за дисциплински прекршај кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама, а из следећих разлога:

Наиме, у свим предметима Прекршајног суда у ... који се односе на прекршаје предвиђене Законом о безбедности саобраћаја на путевима, је покренут прекршајни поступак и само у предмету Пр.бр.../ је исти био у прекиду. Након доношења Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, судија против кога се води дисциплински поступак је доносио решења којима је обуставио прекршајни поступак против окривљених са образложењем да Прекршајни суд није стварно надлежан за вођење прекршајног поступка од 04.04.2018. године услед измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је судија на основу члана 248 став 1 тачка 2 у вези члана 6 став 2 Закона о прекршајима обуставио даље вођење прекршајног поступка, а по жалби МУП-а ПУ ... Прекршајни апелациони суд Одељење у ... је усвајао изјављене жалбе, укидао првостепена решења и предмет враћао првостепеном суду на поновни поступак, при чему је у образложењу наводио да је Полицијска управа против окривљених захтев за покретање прекршајног поступка поднела пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је у време извршења прекршаја новчана казна за предметни прекршај била прописана у распону, а не у фиксном износу, а надлежност прекршајног суда за вођење поступка по поднетом захтеву за његово покретање одређује се према казни запређеној за конкретну радњу у моменту извршења прекршаја и не постоји могућност накнадног издавања прекршајног налога за прекршај за који је у тренутку извршења била прописана казна у распону, што је првостепени суд морао имати у виду. Након оваквог решења другостепеног органа, Прекршајни суд у ... је доносио решења којима се оглашавао стварно ненадлежним за вођење прекршајног поступка и без одлагања списе предмета достављао Полицијској управи ... (решењима донетим у новембру 2018.године, како је то претходно образложено), након чега се Прекршајни апелациони суд оглашавао стварно ненадлежним за решавање по захтеву за решавање сукоба надлежности између МУП РС Дирекције полиције Полицијске управе ... и Прекршајног суда у ... и списе предмета достављао Уставном суду, а Уставни суд је решењима донетим у јуну 2019.године за вођење прекршајног поступка због прекршаја из члана 332 став 1 тачка 8 и тачка 100 Закона о безбедности саобраћаја на путевима одређивао да је надлежан Прекршајни суд у У образложењу своје одлуке Уставни суд је навео да из поднетих захтева и достављене документације произилази да се спор о надлежности органа управе и Прекршајног суда заснива на истим правним питањима о којима се Уставни суд већ изјаснио (видети решење Уставног суда III У-.../... од 15.09.2016. године – доступно на интернет страници суда: www.ustavni.sud.rs). Увидом у поменуто решење Уставног суда број III У-.../... од 15.09.2016. године утврђује се да је Уставни суд одлучио да је за вођење прекршајног поступка против окривљеног правног лица и физичког лица као одговорног лица у том правном лицу због прекршаја из члана 327 став 1 тачка 55 и став 2 Закона о безбедности саобраћаја на путевима (Службени гласник РС број 41/09, 53/10, 101/11, 32/13 – Одлука УС, 55/14, 96/15 и 9/16 – Одлука УС), као и против окривљеног због прекршаја из члана 331 став 1 тачка 92 Закона о безбедности саобраћаја на путевима надлежан Прекршајни суд у У образложењу поменутног решења је, између осталог, наведено да Уставни суд констатује да је одредбама члана 168 Закона о прекршајима предвиђено да се прекршајни налог издаје када је за прекршај законом или другим прописом од прекршајних санкција предвиђена само новчана казна у фиксном износу, те да се за ове прекршаје не може поднети захтев за покретање прекршајног поступка. Како је Саобраћајна полицијска испостава ЈУГ – Полицијска управа за ... поднела захтев

за покретање прекршајног поступка 02.03.2016. године за дело које је учињено 20-21. октобра 2015.године, а за које је била предвиђена у тренутку када је прекршај извршен новчана казна у одређеном распону, а не у фиксном износу, Уставни суд констатује да у конкретном случају не постоји могућност да се због измене прописа као и несавесног поступања наведене полицијске управе која је захтев поднела неколико месеци након учињеног прекршаја, накнадно изда прекршајни налог, те да је за покретање и вођење прекршајног поступка надлежан Прекршајни суд.

Дисциплинска комисија је ценила изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак на ове околности у делу да му је била позната одлука Уставног суда, али да се иста не односи на идентичну чињеничну ситуацију и на Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, као и изјашњење заступника судије да се наведена одлука такође не односи на идентичну чињеничну ситуацију, јер у предметима који су судији стављени на терет прекршајни поступак није покренут, па налази да се оваква изјашњења не могу прихватити, будући да је изјашњење заступника управљено на побољшање положаја судије у дисциплинском поступку и демантовано је стањем у списима прекршајних предмета из кога произилази да су сви прекршајни поступци били покренути пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима сем што је у једном прекршајном предмету наступио прекид покренутог поступка. Што се тиче изјашњења судије против кога се води дисциплински поступак исто није прихваћено и оцењено је као управљено на избегавање дисциплинске одговорности јер је до очигледности јасно да се ради о правним питањима, а не питањима чињеничне природе, тако да није било места другачијем тумачењу заузетог правног става Уставног суда.

Стоји чињеница да је судија независан у поступању и доношењу одлука и да суди и пресуђује на основу Устава, закона и других општих аката, потврђених међународних уговора и општеприхваћених правила међународног права, што је законска гаранција начела независности судија и судства. Такође стоји и да је чланом 151 Устава Републике Србије прописано да судија не може бити позван на одговорност за изражено мишљење или гласање приликом доношења судске одлуке осим ако се ради о кривичном делу кршење закона од стране судије (имунитет судије). Међутим, по оцени Комисије, одлуке Уставног суда имају општеобавезујући карактер сходно члану 166 став 2 Устава Републике Србије. У идентичној правној ситуацији још од 2016.године је постојала одлука Уставног суда, да је за вођење прекршајних поступака надлежан Прекршајни суд, а не Полицијска управа, јер су прекршаји извршени пре ступања на снагу Закона о изменама прописане казне која упућује на примену прекршајног налога, тако да примена блажег закона на који се позива судија против кога се води дисциплински поступак у смислу члана 6 Закона о прекршајима не оправдава доношење одлуке о стварној ненадлежности Прекршајног суда у

Етичким кодексом („Службени гласник РС“ број 96/2010 од 14.12.2010.године), којим су утврђени етички принципи и правила понашања судија којих се морају придржавати у циљу очувања и унапређења достојанства и угледа судија и судства, у тачки 3 је прописан принцип стручности и одговорности, те да судија мора да поседује теоријска и практична знања и вештине потребне за одговорно, стручно и ефикасно вршење судијске функције. У конкретном случају, грубо кршећи најпре ставове Прекршајног апелационог суда изражене у одлукама поводом изјављених жалби

Полицијске управе на првобитна решења којима се Прекршајни суд у ... оглашавао стварно ненадлежним, а који су били засновани на поменутој одлуци Уставног суда, у поновљеном поступку доносећи решења идентичне садржине, и грубо кршећи одлуке Уставног суда које имају општеобавезујући карактер, у већем броју предмета је донео незаконите одлуке које су најпре укидане, а потом су за последицу имале сукоб надлежности између Прекршајног суда и Полицијске управе и доношења одлука Уставног суда, што је за последицу имало одуговлачење прекршајног поступка и наступање застарелости вођења прекршајног поступка, а све ове околности у својој укупности указују да је реч о кршењу одредаба Етичког кодекса у већој мери, будући да судија није одговорно и стручно вршио своју функцију. Судија је био свестан да крши Етички кодекс у већој мери, чије је принципе и правила понашања прихватио самим вршењем судијске функције. Била му је позната одлука Уставног суда, па је упркос томе упорно инсистирајући на наводној стварној ненадлежности прекршајног суда услед очигледно нестручног и неодговорног обављања судијске функције, што може бити препознато од сваког носиоца судијске функције, доносио незаконите одлуке, на који начин је испољио понашање које није достојно носиоца судијске функције. Према околностима конкретног случаја, полазећи од раније постојеће одлуке Уставног суда са општеобавезујућим карактером, Комисија је становишта да се начелом судске независности не може правдати упорност у доношењу незаконитих одлука које су као такве оцењене од стране надлежног суда, у жалбеном поступку, који је једино надлежан да преиспитује судску одлуку, а потом су се показале неправилним и у поступку пред Уставним судом..

Следствено томе, Дисциплинска комисија налази да се у радњама судије против кога се води дисциплински поступак, а које је предузео у 15 предмета Прекршајног суда у ..., ближе означених у изреци овог решења, након доношења Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, у периоду од 04.07.2018. године до 20.12.2018. године, који није обухваћен застарелошћу вођења дисциплинског поступка, остварени сви објективни и субјективни елементи дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама.

Судију против кога се води дисциплински поступак Комисија није огласила одговорним и за поступање у предмету Пр.бр..../... иако је судија поступио на идентичан начин као и у другим предметима из те групе предмета, а Уставни суд је донео решење да је Прекршајни суд надлежан, а не Полицијска управа, јер је након доношења такве одлуке судија донео пресуду дана 6.08.2019.године којом је прихватио закључени споразум између странака у прекршајном поступку, на који начин нису наступиле штетне последице по поступак у целини.

Дисциплинска комисија налази да у радњама судије, описаним и диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка, којим је Комисија везана, не стоје елементи дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама који се састоји у очигледно некоректном поступању према учесницима у судским поступцима или запосленим у суду, тим пре што се не наводи који су учесници у питању, а пропуст судије није описан као некоректно поступање већ као „стварање утиска некоректности“, што не представља законско обележје наведеног дисциплинског прекршаја.

Одлучујући да ли су у радњама судије АА у временском периоду од 22.02.2018. године до 20.12.2018. године у предметима Прекршајног суда у ... који се односе на прекршаје из члана 47 став 1 тачка 18 Закона о оружју и муницији (34 предмета означена у предлогу за вођење дисциплинског поступка под старим и новим пословним бројевима) остварени елементи тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама у вези дисциплинског прекршаја очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама и кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама, Дисциплинска комисија налази да Дисциплински тужилац није доказао наводе из предлога за вођење дисциплинског поступка да су учињени наведени дисциплински прекршаји, а из следећих разлога:

Увидом у 34 предмета Прекршајног суда у ... утврђује се да су захтеви за покретање прекршајног поступка поднети у периоду 20.02.2018. године до 27.02.2018. године од стране ПУ ... против више лица због прекршаја из члана 47 став 1 тачка 18 Закона о оружју и муницији (Службени гласник РС број 20/2015). Сведоци ББ и ВВ, чије исказе је Комисија у потпуности прихватила као јасне, логичне и убедљиве, су сагласно потврдили да је председник суда сазвао седницу свих судија у седишту суда и најавио да ће Полицијска управа поднети такве захтеве, те да у врло кратком року наступа релативна застарелост вођења прекршајног поступка, након чега су ове судије предмете узеле у рад. Судија против кога се води дисциплински поступак је такође навео да је председник суда на колегијуму издао овакво саопштење не оспоравајући да је након тога сматрао да захтеви за покретање прекршајног поступка нису уредни јер не садрже име и презиме лица које је овлашћено за подношење оваквих захтева након чега је налагао полицијској управи да допуни захтеве, а полицијска управа је достављала фотокопије овлашћења министра унутрашњих послова из којих се види која су службена лица Полицијске управе у ... овлашћена за подношење захтева за покретање прекршајног поступка, али с обзиром да се на самом захтеву није наведено име и презиме тог лица, већ је садржан само нечитак потпис, судија је доносио решења којима се одбацују захтеви за покретање прекршајног поступка. Према наводима предлога за вођење дисциплинског поступка таква решења су донета у временском периоду од 22.02.2018. године до 23.03.2018. године и за ове радње је у међувремену наступила застарелост вођења дисциплинског поступка. Након што је Прекршајни апелациони суд, одлучујући по жалби Полицијске управе ..., укинуо решења којима је судија одбацио захтеве за покретање прекршајног поступка и вратио списе предмета Прекршајном суду у ... на поновни поступак и одлучивање, током августа месеца 2018.године судија АА је доносио решења којима је одбацио захтеве за покретање прекршајних поступака са образложењем да је наступила релативна застарелост за вођење прекршајног поступка сходно одредбама члана 184 став 1 и став 2 тачка 4 Закона о прекршајима, а након тога су ова решења такође укидана од стране Прекршајног апелационог суда по жалбама Полицијске управе ... и судија је дана 20.12.2018. године у свим предметима који су му стављени на терет донео решења којима се Прекршајни суд у ... оглашава стварно ненадлежним за вођење прекршајног поступка сходно одредбама члана 154а став 1 Закона о прекршајима који се односи на забрану двоструког укидања одлука у прекршајном поступку од стране другостепеног суда и списе предмета достављао Прекршајном апелационом суду као стварно надлежном, након чега је Прекршајни апелациони суд на основу члана 100 Закона о прекршајима и члана 27 и 28 Закона о

уређењу судова огласио стварно ненадлежним за поступање у наведеним предметима Прекршајног суда у ... и на основу члана 110 став 2 Закона о прекршајима и члана 30 став 2 Закона о уређењу судова пред Врховним касационим судом покренуо поступак за решавање сукоба надлежности између Прекршајног суда у ... и Прекршајног апелационог суда, да би након тога решењима Врховног касационог суда за вођење предметних прекршајних поступака био одређен Прекршајни суд у ..., као стварно и месно надлежан суд.

Судија против кога се води дисциплински поступак се у дисциплинском поступку изјаснио да је донео законита и правилна решења, да су захтеви за покретање прекршајног поступка поднети од стране Полицијске управе били неуредни, да је након тога наступила релативна застарелост за вођење прекршајног поступка, који став је изражен у једној другој одлуци Прекршајног апелационог суда, те да Прекршајни апелациони суд није могао два пута да укине решење у прекршајном поступку, позивајући се на дописе Врховног касационог суда у којима је, у другим предметима, наведено да је оваква одлука незаконита.

Ради провере изјашњења судије против кога се води дисциплински поступак Дисциплинска комисија је извршила увид у решење Прекршајног апелационог суда Одељење суда у ...у Прж-.../... донето 31.05.2018. године којим је поводом жалбе подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка Министарство унутрашњих послова Републике Србије Полицијске управе у ... Полицијске испоставе север по службеној дужности преиначено решење Прекршајног суда у ... Пр.бр.../... од 13.04.2018. године па је одбачен захтев за покретање прекршајног поступка поднет против ГГ због прекршаја из члана 47 став 1 тачка 18 Закона о оружју и муницији, јер не постоје услови за покретање прекршајног поступка будући да је наступила застарелост за покретање прекршајног поступка сагласно одредбама члана 184 став 1 и став 2 тачка 4 Закона о прекршајима. У образложењу решења, између осталог, се наводи да је Прекршајни суд у ... дана 05.03.2018. године наредио допуну захтева по члану 181 став 1 тачка 8 Закона о прекршајима по којој је Полицијска управа поступила истог дана достављајућу захтеве за покретање прекршајног поступка који садрже потпис службеног лица и печат овлашћеног органа који подноси захтев, као и фотокопију овлашћења МУП овлашћених службених лица која су у овлашћењу наведени под бројевима 9 и 10, а које је овластио министар. Будући да се окривљеној ставља на терет прекршај који се врши нечињењем, а постоји обавеза на чињење у тачно одређеном року застарелост почиње да тече првог наредног дана по истеку рока за испуњење обавезе, те у конкретном случају како је рок за пререгистрацију, продају, онеспособљавање или предају без накнаде у власништво Републике Србије за трофејно оружје које иста поседује по одобрењу истекао дана 05.03.2017. године, то се од 06.03.2017. године рачуна рок за покретање прекршајног поступка, па како је од 06.03.2017. године протекла једна година то се прекршајни поступак против окривљене за наведени прекршај више не може покренути, јер је одредбом члана 84 став 1 Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути када протекне једна година од дана када је прекршај учињен.

Увидом у фотокопије списка предмета Прекршајног суда у ... Пр.бр.../... (стари број Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../...), између осталог, се утврђује да је након што је Прекршајни апелациони суд усвајањем жалбе подносиоца захтева за покретање

прекршајног поступка ПУ ... укинуо решење Прекршајног суда у ... Пр.бр.../... од 10.04.2018. године којим је одбачен захтев за покретање прекршајног поступка применом члана 182 став 3 Закона о прекршајима у коме је, између осталог, наведено да се основано поднетом жалбом подносиоца указује да је након издате наредбе за допуну поднетог захтева од 27.02.2018. године поступио по истој и прекршајном суду доставио допуну захтева дана 05.03.2018. године, те нису постојали разлози да се издаје наредба за отклањање недостатака јер их није било, судија против кога се води дисциплински поступак дана 02.08.2018. године (под новим пословним бројем Пр.бр.../...) одбацио захтев за покретање прекршајног поступка јер је наступила застарелост за покретање прекршајног поступка сагласно одредбама члана 184 став 1 и став 2 тачка 4 Закона о прекршајима, са идентичним образложењем које је наведено у решењу Прекршајног апелационог суда у другом предмету, у који је Дисциплинска комисија извршила увид, након чега је Прекршајни апелациони суд усвојио жалбу подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка МУП РС ПУ ... и укинуо наведено решење (ПРЖ.../... од 13.09.2018.године), а судија против кога се води дисциплински поступак се након добијања новог пословног броја Пр.бр.../..., обратио дописом Врховном касационом суду дана 02.11.2018. године под насловом „допис за сукоб надлежности“ и истима указао да постоји забрана двоструког укидања у смислу члана 154а Закона о прекршајима након чега је Врховни касациони суд дописом Кс .../... од 29.11.2018. године, који је примљен у суд 03.12.2018. године, вратио без одлуке списе предмета Прекршајном суду у ... уз образложење да је „решење Прекршајног апелационог суда – Одељење у ...у П-... Прж-.../... од 13.09.2018. године донето противно одредби члана 154а став 1 Закона о прекршајима, којим је прописана забрана двоструког укидања одлуке у прекршајном поступку. Таква незаконита одлука мора бити уклоњена из правног поретка, али то не може бити учињено у поступку за решавање сукоба надлежности, већ искључиво у поступку поводом захтева за заштиту законитости“. Након тога је Републичко јавно тужилаштво од Прекршајног суда у ..., по достављеној иницијативи за подношење захтева за заштиту законитости од стране судије АА, затражило на увид списе предмета Пр.бр.../..., а потом исте вратило суду уз обавештење да нема услова за примену члана 285 Закона о прекршајима за подношење захтева за заштиту законитости. У другом допису истог органа од 20.12.2018.године, тужилаштво се изјаснило да није поднело захтев за заштиту законитости против решења Прекршајног апелационог суда у ..., Одељења у ...у Прж.../... Од 13.09.2018.године (у загради се у допису позвало на још једно решење Прекршајног апелационог суда у ... Одељење у ...у Прж-.../... од 04.06.2018. године), а које је Републичко јавно тужилаштво примило 06.12.2018. године у смислу иницијативе за подношење захтева за заштиту законитости с обзиром да је одредбом члана 285 Закона о прекршајима прописано да се овај ванредни правни лек може поднети против правноснажне пресуде, а у конкретном случају се ради о решењима. Након тога се Прекршајни суд дописом обратио Врховном касационом суду и доставио предмет за решавање сукоба надлежности између Прекршајног суда у ... и Прекршајног апелационог суда Одељење у ...у са обавештењем да Републички јавни тужилац није поднео захтев за заштиту законитости, а Врховни касациони суд је још једном вратио списе предмета Прекршајном суду у ... без одлуке дописом од 22.01.2019. године који је за примљен у суд 30.01.2019. године са идентичном садржином, да би након тога 01.02.2019. године Прекршајни суд у ... донео решење којим се огласио стварно ненадлежним за вођење прекршајног поступка, а потом је исто решење донео и

Прекршајни апелациони суд у ..., па је изазван сукоб надлежности и Врховни касациони суд је дана 19.03.2019. године у предмету Кс .../... за вођење прекршајног поступка одредио Прекршајни суд у ...

Стоји чињеница да је у овој групи предмета које се односе на прекршаје из Закона о оружју и муницији, судија против кога се води дисциплински поступак доносио неправилна и незаконита решења која су укидана од стране надлежног суда, те да Дисциплинска комисија није надлежна да испитује правилност и законитост првостепених и другостепених судских одлука, јер представља самостално радно тело независног државног органа. Међутим, из доказа које је Дисциплинској комисији предао судија против кога се води дисциплински поступак, а у које је Дисциплинска комисија извршила увид, очигледно произилази да су у тој прекршајној ствари постојали различити ставови Прекршајног апелационог суда по питању наступања релативне застарелости за вођење прекршајног поступка, а потом је и Врховни касациони суд у свом допису изразио став да је Прекршајни апелациони суд поновним укидањем првостепене одлуке донео незакониту одлуку, само је било питање да ли се таква одлука може отклонити из правног поретка подношењем одговарајућег ванредног правног лека односно захтева за заштиту законитости за који је Републички јавни тужилац нашао да није могуће да се поднесе јер је у питању решење, а не пресуда.

У таквој чињеничној и правној ситуацији Дисциплинска комисија налази да нема места дисциплинској одговорности судије против кога се води дисциплински поступак за изражена правна схватања, јер очигледно о истима није постојала сагласност у важећој судској пракси, па би супротним поступањем Комисије било повређено начело независности из члана 1 Закона о судијама и судија би одговарао за изражено мишљење које није у сагласности са делом судске праксе. У вези ове групе предмета Дисциплинска комисија, у погледу застарелости вођења дисциплинског поступка услед несавесног рада судије у већем броју предмета, упућује на образложење које је дала у погледу друге групе предмета Прекршајног суда у ... за које је судија оглашен одговорним.

С обзиром да су предлогом за вођење дисциплинског поступка обухваћене обе групе прекршајних предмета, које се односе на прекршаје регулисане Законом о оружју и Законом о безбедности саобраћаја на путевима, да је дат јединствени чињенични опис и јединствена правна квалификација дисциплинског прекршаја, то Дисциплинска комисија није могла раздвојити наведене дисциплинске прекршаје и донети две различите одлуке у смислу усвајања и одбијања предлога за вођење дисциплинског поступка, већ је само из изреке решења којим је судију огласила одговорним изоставила поступање судије у предметима Прекршајног суда у ... који се односе на прекршаје из члана 47 став 1 тачка 8 Закона о оружју и муницији.

При одмеравању дисциплинске санкције за дисциплински прекршај за који је судија оглашен одговорним, Комисија је као олакшавајуће околности судији против кога се води дисциплински поступак ценила да се први пут јавља пред дисциплинским органима и да раније није дисциплински кажњаван, што се утврђује увидом у лични лист судије, од отежавајућих околности бројност предмета у којима је доносио незаконите одлуке и да је наступила застарелост вођења прекршајног поступка неоправданим одуговлачењем поступка, па је уверења да ће се изрицањем дисциплинске сакције у виду умањења плате у износу од 20% у трајању од 6 месеци у потпуности остварити сврха

дисциплинских санкција и да ће иста довољно утицати на судију да коригује своје понашање и убудуће достојно обавља судијску функцију, те да је наведена дисциплинска санкција сразмерна тежини извршеног дисциплинског прекршаја и одговорности судије.

Високи савет судства налази да је правилно утврђено чињенично стање од стране Дисциплинске комисије које је поткрепљено доказима изведеним током поступка и који су правилно цењени те да је на основу тако спроведеног доказног поступка и утврђеног чињеничног стања, правилно примењено материјално право. Наиме, из утврђеног чињеничног стања јасно произилази да је судија својим поступањем у предметима на начин како је то описано у изреци оспореног решења остварио субјективне и објективне елементе дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери прописаних одредбом члана 90. став 1. алинеја 18. Закона о судијама у вези тачке 3. Етичког кодекса, а посебно имајући у виду број предмета по којима је незаконито поступао а што је утицало на дужину трајања поступака, а за последицу имало наступање застрелости вођења прекршајног поступка.

Судија против кога се води дисциплински поступак је у обавези да поштује одредбе Етичког кодекса којим су утврђени етички принципи и правила понашања судија у циљу очувања и унапређења достојанства и угледа судија и судства и имао обавезу да свој посао обавља савесно, стручно и да чува углед суда и судијске функције кроз писану и изговорену реч. У конкретном случају, судија против кога се води дисциплински поступак поступајући у предметима који су наведени у изреци решења, својим поступањем је кршио најпре ставове Прекршајног апелационог суда изражене у одлукама поводом изјављених жалби Полицијске управе на првобитна решења којима је Прекршајни суд у ... доносио решења о обустави поступака због стварне ненадлежности, на тај начин што није поступио по налогу другостепеног суда, који је имао законску и уставну обавезу да као другостепени суд по жалби испитује законитост донетих одлука, већ је у поновљеном поступку доносио решења идентичне садржине која су супротна одлукама Уставног суда које имају општеобавезујући карактер, у већем броју предмета је донео одлуке супротне принципу стручности и одговорности, које су најпре укидане, а потом су за последицу имале сукоб надлежности између Прекршајног суда и Полицијске управе и доношења одлука Уставног суда, што је на крају довело до одуговлачења прекршајног поступка и наступање застарелости вођења прекршајног поступка, а све ове околности у својој укупности указују да је судија кршио одредбе Етичког кодекса у већој мери, будући да судија поступајући у наведеним предметима, није одговорно и стручно вршио своју функцију. Судија је био свестан да крши Етички кодекс у већој мери, чије је принципе и правила понашања прихватио самим вршењем судијске функције и била му је позната одлука Уставног суда и поред тога није поштовао одлуке другостепеног суда које су донете у жалбеним поступцима против решења о обустави прекршајних поступака, већ упорно инсистирајући на наводној стварној ненадлежности прекршајног суда услед очигледно нестручног и неодговорног обављања судијске функције, доносио одлуке, на који начин је испољио понашање које није достојно носиоца судијске функције. Судија своју упорност у доношењу незаконитих одлука које су као такве оцењене од стране надлежног суда у жалбеном поступку, који је једини надлежан да преиспитује судску одлуку, не може се правдати слободним заступањем свог схватања, утврђивању чињеница и примени права при

доношењу наведених одлука, већ овако понашање судије угрожава углед суда у коме обавља судијску функцију, имајући у виду да је судија на описан начин поступао у већем броју предмета, у којима је због дужине трајања поступака по жалби и сукобу надлежности које је сам изазвао дошло до застарелости вођење прекршајних поступака. Имајући у виду напред описано поступање судије, Високи савет судства је нашао да је Дисциплинска комисија правилно утврдила дисциплинску одговорност АА, судије Прекршаног суда у ..., за извршење дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90. став 1. алинеја 18. у вези тачке 3. Етичког кодекса.

Високи савет судства ценећи одлуку о изреченој дисциплинској санкцији је нашао да је изречена дисциплинска санкција умањење плате у износу од 20% за период од 6 (шест) месеци сразмерна тежини учињеног дисциплинског прекршаја, која је донета правилном оценом како олакшавајућих тако и отежавајућих околности и да се овом изреченом дисциплинском санкцијом може оставрити сврха санкционисања да судија у наредном периоду одговорније обавља судијску функцију.

Високи савет судства ценећи наводе жалбе заступника АА, судије Прекршајног суда у ..., Жарка Вујовића адвоката из, нашао да је иста неоснована из следећих разлога:

Високи савет судства ценио је наводе жалбе којим се указује да Дисциплинска комисија није у потпуности решила предлог за покретање дисциплинског поступка с обиром да није у делу за предмете у којима је наступила застарелост вођења дисциплинског поступка и у предметима за које је утврдила да нема дисциплинске одговорности, донела решење којим се у том делу одбија предлог за вођење дисциплинског поступка, чиме је извршила битну повреду одредби члана 438. став 1. тачка 8. и 9. Законика о кривичном поступку и одредбе члана 34. став 1. алинеја 1. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, али исте наводе није прихватио. Ово стога што је напред наведеном одредбом члана 34. став 1. алинеја 1. Правилника, прописано да Дисциплинска комисија решењем одбија предлог за вођење дисциплинског поступка, која одредба се у конкретном случају није могла применити будући да се у овом дисциплинском поступку ради о извршењу продуженог дисциплинског прекршаја кршења одредаба Етичког кодекса у већој мери из одредбе члана 90. став 1. алинеја 18. у вези тачке 3. Етичког кодекса и да је дисциплинска одговорност утврђена за поступање судије у 16 предмета, те да је Дисциплинска комисија правилно у образложењу решења изнела разлоге зашто својом одлуком није обухватила поступање судије у преосталим предметима који су наведени у предлогу за вођење дисциплинског поступка, јер не разматрање изузетих предмета не ослобађају судију од дисциплинске одговорности, већ њихово не разматрање утиче на тежину извршеног дисциплинског прекршаја од стране судије односно утиче приликом изрицања дисциплинске санкције на врсту и висину дисциплинске санкције.

Високи савет судства није прихватио ни наводе жалбе којим се указује да Дисциплинска комисија у оспореном решењу није навела доказе које је током поступка извела нити је извршила увид у оригиналне предмете у којима је судија поступао. Ово стога што из списка предмета као и образложења оспореног решења јасно произилази да је Дисциплинска комисија извела све доказе који су предложени од стране судије против кога се води дисциплински поступак, заступника судије и заменика Дисциплинског

тужиоца и да је у решењу навела да је извршен увид у фотокопију предмета у којима је судија поступао, саслушала предложене сведоке и судију против кога се води дисциплински поступак и ценила његово писано изјашњење које је доставио у току овог дисциплинског поступка. Дисциплинска комисија није била у обавези да врши увид у оригиналне списе предмета у којима је поступао судија против кога се води дисциплински поступак, с обзиром на то јер је судија у свом усменом изјашњењу пред комисијом изјавио да неоспорава предузете радње као и доношење наведених одлука у предметима у којима је поступао, већ је оспорио да наведеним поступањем у предметима извршио дисциплински прекршај који му се ставља на терет, те стога приговор што комисија није извршила увид у оригиналне списе предмета у којима је судија поступао није од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Такође, неосновани су наводи жалбе којим се указује да је изрека оспореног решења нејасна с обзиром на то што није јасно шта је то судија прекршио из Етичког кодекса. Ово стога што је комисија у изреци решења јасно навела да је судија против кога се води дисциплински поступак кршио у већој мери етичке принципе Етичког кодекса („Службени гласник РС“, бр. 96/2010 од 14.12.2010. године) на начин како је то описано у изреци, а којих се као судија морао придржавати, па је стога поступао супротно принципу стручности и одговорности из тачке 3. Етичког кодекса који прописује да судија треба да поседује теоријско и практично знање и вештине потребне за одговорно, стручно и ефикасно вршење судијске функције.

Високи савет судства ценио је наводе жалбе да је Дисциплинска комисија приликом доношења решења прекорачила одлучивање по поднетом предлогу за вођење дисциплинског поступка јер је сама променила чињенични опис и то у делу времена извршења дисциплинског прекршаја јер је самоиницијативно изменила време извршења прекршаја за период од 04.07.2018. године до 20.12.2018. године, те да није утврдила време извршења дисциплинског прекршаја, нити је описала радњу извршења дисциплинског прекршаја у сваком појединачном предмету у коме је судија поступао, али исте наводе није прихватио. Ово стога што је Дисциплинска комисија правилно одредила време извршења дисциплинског прекршаја, с обзиром на то да је дисциплинско рочиште на коме је донета одлука одржано 03.07.2020. године, то су све процесне радње предузете од судије против кога се води дисциплински поступак у предметима у којима је поступао након 03.07.2018. године застареле у смислу одредбе члана 90. став. 4. Закона о судијама, те је правилно одређено време извршења дисциплинског прекршаја и то за поступање судије по предметима за које није наступила застарелост вођења дисциплинског поступка почев од 04.07.2018. године па до 20.12.2020. године. Оваквим преиначењем предлога за вођење дисциплинског поступка у погледу времена извршења дисциплинског прекршаја није прекорачено одлучивање од стране Дисциплинске комисије, с обзиром да је преиначење у корист судије против кога се води дисциплински прекршај, будући да је предлогом одређено време извршења дисциплинског прекршаја 22.02.2018. године до 20.12.2020. године. Такође, Дисциплинска комисија је описала и радње дисциплинског прекршаја који је судија учинио а што произилази из саме изреке решења, с тим да комисија није била у обавези да појединачно описује сваку радњу судије појединачно за сваки предмет, с обзиром да је судија у свим предметима предузимао идентичне радње на начин како је то наведено у изреци решења.

Високи савет судства ценио је наводе жалбе којим се указује да је наступила застарелост вођења дисциплинског поступка, с обзиром да је застарелост наступила првом радњом која је предузета 04.07.2018. године, с обзиром да се судији ставља на терет извршење само једног дисциплинског прекршаја за временски период, то тумачећи Закон у корист судије, сматра се време извршења дисциплинског прекршаја, учињено првом радњом дана 04.07.2018. године и исте наводе оценио као неосноване. Ово стога што се у конкретном случају има применити одредба члана 90. став 4. Закона о судијама која јасно прописује да вођење дисциплинског поступка застарева у року од две године од дана када је дисциплински прекршај учињен. Какао је судија у наведеним предметима доносио незаконита решења у новембру и децембру 2018. године, то није наступила застарелост вођења дисциплинског прекршаја јер није протекао период две године од дана када је дисциплински прекршај учињен.

Високи савет судства ценио је наводе жалабе којом се указује да комисија није надлежна да цени законитост одлука судова, али исти није прихватио. Ово стога што комисија приликом доношења оспореног решења није се упуштала нити је ценила законитост у поступању судије приликом доношења одлуке, нити је ценила законитост одлука које је он доносио, већ је то учинио другостепени суд, Прекршајани апелациони суд у законитом другостепеном поступку поводом жалби на решења која је пријављени судија доносио, и као једини суд који је овлашћен да цени законитост одлука, својом одлуком је утврдио да су одлуке пријављеног судије незаконите, и да је судија по налогу тог суда био у обавези да исте прихвати, и да поступа по предметима за које је надлежан да поступа прекршајни суд, и у истима након спроведеног поступка донесе мериторне одлуке, што судија није учинио, већ је наставио да доноси решења којим се Прекршајни суд у ..., оглашавао стварно ненадлежним за поступање, а што је све проузроковало, нове поступке изазане сукобом надлежности прво пред Прекршајним апелационим судом, па потом и пред Уставним судом, који је својом одлуком додатно потврдио да је поступање судије супротно принципу стручности и одговорности, јер је Уставни суд поводом сукоба надлежности донео одлуку да је у наведеним предметима за поступање надлежан прекршајни суд, а како је због наведених поступака пред наведеним судовима, протицало време, то је овако понашање судије за последицу имало наступање застарелости вођења прекршајног поступка у свим предметима у којима је судија поступао.

Високи савет судства ценио је наводе жалбе којим се указује да није јасно ког датума је оспорено решење донето, с обзиром да у заглављу је наведен датум 03.07.2020. године а у уводу 07.07.2020. године, али је нашао да исти наводи нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Ово стога што се ради о техничкој омашци приликом куцања, писаног отправака решења, где је у уводу решења наведен датум 07.07.2020. године уместо 03.07.2020. године, када је одржано дисциплинско рочиште на коме је донето оспорено решење, те наведена омашка не представља битну повреду закона која би утицала на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

Високи савет судства ценећи наводе жалбе заменика Дисциплинског тужиоца Високог савета судства да изречена дисциплинска санкција није сразмерна тежини извршеног дисциплинског прекршаја, степену одговорности судије и посебно последицама које су наступиле из разлога што Дисциплинска комисија није дала адекватан значај отежавајућим околностима (имајући у виду да се ради о изузетно

великом броју предмета у којима је наступила застарелост вођења прекршајног поступка услед доношења незаконитих одлука, али исте није прихватио. Ово стога што је при одмеравању дисциплинске санкције за дисциплински прекршај за који је судија оглашен одговорним, Комисија правилно као олакшавајуће околности судији против кога се води дисциплински поступак ценила да се први пут јавља пред дисциплинским органима и да раније није дисциплински кажњаван. Такође је правилно ценила и отежавајуће околности, бројност предмета и то 16 у којима је доносио незаконите одлуке и да је наступила застарелост вођења прекршајног поступка неоправданим одуговлачењем поступка, и извела правилан закључак да ће се изрицањем дисциплинске санкције у виду умањења плате у износу од 20% у трајању од 6 месеци у потпуности остварити сврха дисциплинских санкција и да ће иста довољно утицати на судију да коригује своје понашање, те да је наведена дисциплинска санкција сразмерна тежини извршеног дисциплинског прекршаја и одговорности судије.

Имајући у виду напред изнето Високи савет судства је одбио жалбу заменика Дисциплинског тужиоца и жалбу заступника АА, судије Основног суда у ..., Жарка Вујовића, адвоката из, као неосноване, потврдио решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број. ...-...-.../...-... од 03.07.2020. године и донео одлуку као у изреци решења.

СУДСТВА

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСКОГ САВЕТА**

Драгомир Милојевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против овог решења може се покренути управни спор, подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана пријема решења.

